Mi, Julijana, admiras la landon Libano – Bejruto kaj ĉiujn fidelulojn, kiuj estis tie.
Estis mardo, la 2-a de decembro 2025; mi spektis la meson celebratan de la Sankta Patro Leono la 14-a.
Ĝi estis malsama ol en Romo, sed ĉe la Sankta Meso estis same multaj homoj kiel en Romo. Kiam oni disdonis la Sanktan Komunion, mi ekploregis. Mi ploris el la profundo de mia koro, ĉar mi vidis, ke pli ol tricent mil pilgrimoj ricevis la Sanktan Komunion sur la lango. Kvankam mi dum jaroj preĝis, ke la Sankta Komunio estu donata nur sur la lango – la ĝusta maniero ricevi ĝin! – ĉi tie en Libano ne okazis eĉ unu Komunio en la mano. La Sankta Patro vidis ĉion ĉi; mi esperas, ke multaj homoj en Germanio vidis ĝin ankaŭ.
Dum mi ploris pro ĝojo, mi aŭdis la Savanton diri:
'Ne nur vi ploras; mi ankaŭ ploras.'
Mi vere ploris el la profundo de mia koro, ĉar estis tiom granda ĝojo en mia koro. Por mi, tio estis ankaŭ konfirmigo, ĉar la Savanto ofte diris: 'Komunio en la mano estas abomeno antaŭ mi'. En Maria Linden, kie ni ofte ĉeestis Sanktan Meson, multaj homoj ankaŭ ricevas la Komunio-n sur la lango. Sed aliloke, en Forbach, kie mi kutimis sufiĉe ofte iri al preĝejo, la paroĥestro predikis malkaŝe: 'Ankaŭ mi ne ŝatas Komunio-n sur la lango'. Tio rompis mian koron. Virino diris al mi en la preĝejo: "Komunio sur la lango – estas tiel malfacile sin devigi fari tion," kaj ankaŭ ĉar ŝi timis, kion la aliaj diros al ŝi.
Mi ĉiam diris, ke oni ne devas aŭskulti al tio, kion diras la homoj; oni devas aŭskulti al sia propra koro.
Sed kiam homoj estas letargiaj kaj praktikas falsan piecon, nur farante tion, kion faras la aliaj, tiam ili ricevas la Komunión en la manon, kaj la Savanto ne povas doni al ili la gracon kaj amon, kiuj estas Lia volo. Mi dankas la Ĉiopovan Sanktan Triunuon, † la Patron, la Filon kaj la Sanktan Spiriton, pro tio, ke Vi montris ĉi tion al mi kaj permesis al mi sperti ĝin per la ricevado de la Komunio sur la lango, kaj pro tio, ke Vi respondis mian preĝon.

5-a de decembro 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard